

Pri deljenju šolskih daril.

Pervi pevci.

1. Po stermi pridnostni stezici
Vesetje, blagoslov cvetò
Svitli prelepo se v modrici,
In v serce nam veselje gre.

Dečki.

3. Služiti prav ljudem, Bogu
To sreča polna je sladd.

Drugi pevci.

2. Marljivo homo se učili,
To enkrat bo nam srečni čas,
Od čednosti ne odstopili,
Da sreča bo spremljala nas.

Deklice.

4. Kdor mirno, čisto vest imá,
Nebesa tukaj že pozná.

V s i.

5. Marljivo homo se učili,
To enkrat bo nam srečni čas,
Od čednosti ne odstopili,
Da sreča bo spremljala nas.

A. P.

Glasi slovenski,

od katerih je že „Tovars“ v 13. l. govoril, so delo mladega, nadepolnega učitelja g. Fr. Gerbie-a v Ternovem. „Novice“ so že v 28. l. te napeve očitno pohvalile. Tudi „Tovars“ jih prav živo priporoča vsem slovenskim pevcem in domoljubom. Glasna slava, ki si jo bodo ti napevi kmali sami peli, nam bo naj gotovše znamenje, da so dobro sestavljeni. Naj krasnejši med samospevi je: „Svojemu čolniku“ in med četerospevi: „Vojakom v slovo“. — Lepo je, da se zbujaajo skladatelji slovenski, in prav hvalno je prizadetje mladih učiteljev na zelo zanemarjenem polju glasbenem. Dragi bratje slovenski! čversto in veselo naj se razlega glas slovenskih milih pesem po hribih in dolinah drage domovine naše, da se bo bolj in bolj spolnovalo:

Slovene je rad vesel.

Zakaj bi tud ne pel?

Saj mu pesmice iz serca gredo!

Poprava nekterih tiskarskih pomot v „Glasih slovenskih.“

Pri tiskanju mojih napevov „Glasi slovenski“ se je bilo vrnilo nekoliko pomot. Popravil sem bil sicer vse, toda vrezovavec je prezerl nekatere poprave in tako je zaostalo še nekoliko pomot v pesmih. Kar je v besedi pri tiskanju še kaj napčnega zaostalo, (tu pa tam kaka ločnica,) si bo bravec lahko sam popravil. V napevu „Svojemu čolniku“ pa prosim naj se sledeče pomote popravijo: V drugi verstí, v prvem taktu napeva glaska *d* s piko ne sme biti vezana z veznikom (*◌*) z drugo glasko osminko *d*, ampak peti se mora na prvi glas *d*